

Dosar nr. 3/P/2013

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA NR.4P

Ședința publică din 17 septembrie 2013

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului A.V.A., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria D., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în manifestări care pot aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în afara atribuțiilor de serviciu.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns Inspecția Judiciară prin reprezentant - procuror V.C., pârâtul procuror A.V.A. personal, precum și martorii G.A.C., V.M.B. și B.L.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că procedura de citare cu martorul P.O. nu este legal îndeplinită, precum și faptul că doamna B.M., citată în calitate de martor în prezenta cauză, a depus la dosar o cerere prin care arată că este în imposibilitate de a se deplasa la sediul Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând să fie audiată prin comisie rogatorie.

Secția, având în vedere lipsa martorului P.O., precum și cererea formulată de martora B.M., pune în discuția părților revenirea asupra administrării probei constând în audierea celor doi martori.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu mai insistă în audierea martorilor lipsă.

Pârâtul procuror A.V.A., personal, arată că nu se opune cu privire la revenirea asupra administrării probei.

Secția, față de poziția procesuală a părților și văzând dispozițiile art.259 C.proc.civ., revine asupra probei testimoniale constând în audierea martorilor P.O. și B.M.

Se procedează la audierea, sub prestare de jurământ, a martorilor C.A.G., V.M.B. și B.L., declarațiile acestora fiind consemnate în scris, citite și semnate de către președintele Secției, martori, grefă și atașate la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților asupra fondului cauzei.

Inspekția judiciară, prin reprezentant, arată că probele administrate în cauză dovedesc faptul că pârâtul procuror A.V.A. a săvârșit abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, solicitând admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni pârâtului. Mai arată că pârâtul a manifestat o poziție constantă de recunoaștere a faptelor, chiar dacă nu în totalitatea lor, recunoaștere care se coroborează cu celelalte probe administrate atât în faza cercetării disciplinare, cât și în fața Secției. În ceea ce privește natura abaterii disciplinare ce se reține în sarcina pârâtului, reprezentantul Inspekției învederează că acțiunile acestuia relevă că a înțeles să-și rezolve problemele personale într-un mod care a adus atingere imaginii justiției.

Pârâtul procuror A.V.A., având cuvântul, învederează că se confirmă doar parțial aspectele reținute în cuprinsul acțiunii disciplinare, sens în care solicită aplicarea unei sancțiuni mai puțin severe. Arată că nu se consideră vinovat că a mers la acea școală ajutătoare și s-a interesat de contractul de catering, întrucât era o informație de interes public, la care putea avea acces oricine. Auzise că este o singură persoană care câștiga licitația și îl interesa doar dacă există un contract valabil încheiat și data la care acesta expiră. Nu a uzat de funcția pe care o deține, spunându-le doar la plecare celor prezenți că este procuror. În ce privește incidentul din luna noiembrie 2012, învederează că a primit o informație telefonică despre un grup de persoane care au participat la o vânătoare și circulă cu autoturismul, deși se află în stare de ebrietate. Mai arată că a intenționat să aducă la cunoștință această informație și agentului de la Poliția rutieră, dar nu a mai apucat, întrucât acesta a plecat brusc, fără nicio explicație. Nu a considerat necesar să întocmească vreun înscris pentru că, în opinia sa, nu s-a întâmplat nimic care să poată fi consemnat. Consideră că s-a creat o psihoză în sensul că ar avea ceva cu B.M., însă nu are nimic personal cu acesta. Dimpotrivă, numitul B.M. a început denigrarea sa, afirmând că-l va da afară din magistratură. Personal a făcut câteva sesizări pentru niște fapte ale acestuia, pe care le-a apreciat ca fiind cu caracter penal, fiind amenințat în permanență de B.M.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori sub nr.3/P/2013 Inspekția Judiciară a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100

din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului A.V.A., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria D., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în manifestări care pot aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în afara atribuțiilor de serviciu.

În motivarea acțiunii se arată că, pe fondul unei relații tensionate cu comisarul șef de poliție B.M., din cadrul Poliției Municipiului D., generate de existența unei relații apropiate între procurorul A.V.A. de la Parchetul de pe lângă Judecătoria D. și fosta soție a ofițerului de poliție, pârâtul a întreprins o serie de acțiuni neconforme cu statutul său de procuror, constând în următoarele: a cerut relații despre comisarul șef de poliție B.M. de la subofițerii de poliție P.O. și J.N.; a întocmit mai multe sesizări anonime vizându-l pe comisar; la 19.10.2012 a angajat, prin intermediul unei cunoștințe, o firmă de detectivi particulari pentru a-l urmări pe ofițerul de poliție; a formulat două plângeri penale împotriva lui B.M. pe care le-a înregistrat la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel X.; în cursul anului 2013 a servit cu băuturi alcoolice clienții localului deținut de B.I. în stațiunea T.; a intervenit la Școala Specială D. pentru rezilierea contractului de catering cu firma S.C. Z.I. S.R.L., în scopul încheierii ulterioare a unui contract cu firma deținută de B.I.; la data de 04.11.2012 i-a solicitat subofițerului de poliție V.M.B., din cadrul Biroului de Poliție Rutieră D., să-l ducă cu autoturismul de serviciu pe o stradă din municipiul D., pentru a surprinde în flagrant conducători auto în stare de ebrietate, printre cei vizați bănuind că se află și comisarul B.M..

În drept, Inspecția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

La termenul din 03.09.2013 pârâtul procuror a fost audiat în fața Secției, ocazie cu care a arătat că își menține declarațiile pe care le-a dat în faza cercetării disciplinare, precizând că nu se consideră vinovat de abaterea disciplinară reținută în sarcina sa. A precizat că în urma unor informații primite, potrivit cărora comisarul șef B.M. săvârșise mai multe fapte penale, a decis să facă niște sesizări anonime. De asemenea, a decis să angajeze o firmă de detectivi particulari, deoarece B.M. folosisse firma de detectivi a unui cunoscut pentru a-l urmări, contractul fiind încheiat pe numele altei persoane la recomandarea detectivului. A mai arătat că s-a deplasat la Școala Specială D. doar pentru a se interesa asupra motivului pentru care o singură firmă asigură serviciile de catering de cca 11 ani, că a servit ocazional bere unor prieteni la terasa deținută de martora G.I., iar la începutul lunii noiembrie 2012, în urma unei informații primite, i-a cerut subofițerului V.M.B. de la circulație să-l însoțească, fără să poată duce la îndeplinire acțiunea, deoarece lucrătorul de poliție a plecat după ce a dat un telefon. Legat de acest aspect a precizat că nu exista nicio sesizare înregistrată la parchet cu acest obiect și nu a avut timp să anunțe șeful ierarhic deoarece totul s-a derulat foarte repede din momentul când a primit informația și până când a trebuit să acționeze.

Au fost administrate probele cu înscrisuri și martori, fiind audiați martorii V.M.B., G.A.C. și B.L.

Martorul C.G.A., prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria D., a relatat că la începutul lunii noiembrie 2012 a fost contactat de comandantul Poliției D. care i-a comunicat că domnul procuror A.V.A. a cooptat un echipaj de poliție rutieră într-o acțiune de surprindere în flagrant a

unei infracțiuni de braconaj, fiind însoțit și de o echipă de televiziune, acțiune care îl viza pe comisarul șef B.M., în condițiile în care cei doi aveau un conflict personal. Martorul a mai precizat că, deși procurorul era de serviciu pe unitate, la nivelul parchetului nu era planificată vreo acțiune de prindere în flagrant, iar până la primirea telefonului nu discutase cu procurorul. După discuția cu comandantul poliției, martorul arată că a luat legătura telefonic cu procurorul A.V.A., căruia i-a cerut să sisteze activitățile și să plece, atrăgându-i atenția că dacă acea constatare îl vizează pe B.M., nu era competent să efectueze acte de cercetare, iar ulterior i-a spus că ar fi trebuit să întocmească actele procedurale necesare într-o astfel de situație și să-i aducă la cunoștință cele întâmplate.

Tot legat de conduita procurorului A.V.A., martorul a mai precizat că în toamna anului 2012 a aflat de la comisarul șef B.M. că acesta ar fi redactat de pe calculatorul parchetului mai multe anonime care îl vizau pe ofițerul de poliție și că, ulterior, ar fi solicitat unui jandarm din efectivul de pază să șteargă din memoria calculatorului acele anonime, acest ultim aspect nefiind confirmat în urma audierilor efectuate. După începerea verificărilor disciplinare, în urma unei discuții cu procurorul A.V.A., acesta a recunoscut că a redactat la calculatorul de la serviciu o anonimă care îl viza pe B.M..

Martorul a relatat, de asemenea, că avea cunoștință de relația pe care procurorul o avea cu soția comisarului B.M., că i-a atras atenția să rezolve problemele personale pe care le avea cu ofițerul de poliție și să nu întrețină o stare conflictuală, iar la solicitarea comandantului poliției și cu acordul procurorului în cauză a schimbat sectorizarea, urmând ca procurorul A.V.A. să se ocupe de poliția rurală.

Martorul V.M.B. a relatat că la data de 04 noiembrie 2012, fiind de serviciu, a fost abordat de procurorul A.V.A., care i-a cerut să-l ducă cu

mașina poliției pe strada Ș., aflată la ieșirea din municipiul D. înspre Z., întrucât are de rezolvat o problemă, iar pe drum a observat că mașina pe care o conducea este urmată de o mașină inscripționată „T.L.”. După ce a ajuns la destinație și a constatat că procurorul poartă o discuție cu persoanele din mașina de presă, respectiv un cameraman și o femeie reporter, martorul l-a sunat pe șeful său direct, căruia i-a relatat cele întâmplate, aspecte pe care le-a adus la cunoștință și ofițerului de serviciu. După cca 15 min. a fost sunat de șeful său care i-a cerut să plece și să-și continue activitățile, iar la terminarea programului a revenit la serviciu, întocmind un raport și procesul – verbal de constatare. A doua zi a aflat de la șeful său că nu existase nicio solicitare din partea parchetului cu privire la organizarea vreunei acțiuni, iar ulterior, rememorând incidentul și coroborându-l cu anumite discuții care circulau prin oraș, a concluzionat că incidentul avea legătură cu o anumită stare conflictuală personală existentă între procurorul A.V.A. și comisarul șef B.M.

Referindu-se la mențiunea inserată în completarea raportului întocmit la data de 04 noiembrie 2012, în sensul că acțiunea magistratului de la aceeași dată viza de fapt urmărirea comisarului B.M., martorul a precizat că a fost adăugată la 20.03.2013, la solicitarea superiorilor ierarhici, după începerea verificărilor de către Inspekția Judiciară.

Martora B.L. a relatat că în ziua de 23 iunie 2013, împreună cu angajații firmei pe care o conduce și membrii familiei au mers în stațiunea B. T. și s-au oprit la terasa aparținând fostei soții a comisarului B.M., unde au fost serviți cu bere de către procurorul A.V.A., care stătea pe un scaun în spatele barului. Martora a mai arătat că îl cunoștea pe pârât de când acesta exercita profesia de avocat, iar martora era grefier și că, în timpul mesei, persoanele care o însoțeau au auzit discuții defavorabile referitoare la faptul că un procuror servește bere la bar.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru procurori reține următoarea situație de fapt:

La data de 09 noiembrie 2012 a fost înregistrată la Inspekția Judiciară sesizarea formulată de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel X, prin care au fost semnalate aspecte legate de conduita procurorului A.V.A., din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria D., iar prin rezoluția din 17.12.2012 s-a dispus clasarea sesizării, soluția fiind comunicată procurorului A. V. A. și Parchetului de pe lângă Curtea de Apel X.

La data de 01 aprilie 2013 a fost înregistrată la Inspekția Judiciară sesizarea nr./2012 din 2013 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel X, prin care au fost înaintate un proces-verbal și un CD, conținând aspecte ale conduitei procurorului A.V.A., necunoscute la data sesizării anterioare, lucrarea fiind înregistrată sub nr./IJ/..../DIP/2013.

Pe baza probelor administrate în etapa verificărilor prealabile, prin rezoluția din data de 02.07.2013 s-a apreciat că există indicii cu privire la săvârșirea de către domnul procuror A.V.A. a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.(a) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, dispunându-se începerea cercetării disciplinare.

La data de 03.07.2013, s-a procedat la informarea domnului procuror A.V.A. asupra declanșării cercetării disciplinare împotriva sa și a datei stabilite în vederea audierii. La aceeași dată, i-a fost comunicată copia rezoluției de începere a cercetării disciplinare.

Cercetarea disciplinară s-a realizat în perioada 03-10.07.2013 .

În cadrul cercetării disciplinare a fost consemnată declarația domnului procuror; au fost solicitate și s-au consemnat declarații ale martorilor G.I., P.O., M.L.C., B.M., P.A.C. și B.L.; a fost depusă copia rezoluției

nr.../II../2013 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel X; au fost solicitate și transmise prin intermediul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel X, copii ale contractului de prestări servicii nr.../19.10.2012, notei de sarcini anexă la acest contract, facturii nr.../19.10.2012 și chitanței nr..../19.02.2012; un proces verbal încheiat de IPJ C. la sediul firmei S.C. D. S.R.L. și copii ale înscrisurilor identificate cu ocazia verificărilor.

Din întreg ansamblul probator administrat în cauză, Secția reține că pârâtul A.V.A. a fost numit procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria D. în anul, fiind încadrat în baza art.33 alin.5 din Legea nr.303/2004. La data respectivă, comisarul de poliție B.M. îndeplinea funcția de locțiitor șef Birou de Investigare a Fraudelor din Poliția municipiului D., procurorul A.V.A. efectuând supravegherea cercetărilor efectuate de acest birou.

Între procuror și familia B. s-au stabilit relații de prietenie, relații care s-au deteriorat începând cu anul 2011, pe fondul introducerii cererii de divorț de către soția ofițerului de poliție și al inițierii unei relații extraconjugale cu pârâtul A.V.A.

În contextul existenței acestei stări conflictuale, în cursul anului 2011 și ulterior în 2012, pârâtul procuror a purtat o serie de discuții cu doi lucrători de poliție în cadrul cărora s-a interesat de anumite aspecte legate de preocupările comisarului de poliție și prezența sa la serviciu.

Astfel, conform susținerilor celor doi lucrători de poliție, procurorul A.V.A. l-a întrebat pe subofițerul J.N., din cadrul Poliției D., cu ocazia discutării unor dosare penale dacă șeful său, comisarul B.M. se află la serviciu (fila 117 dosar cercetare disciplinară) și i-a solicitat insistent subofițerului P.O. să îl informeze dacă ofițerul de poliție comite acte de braconaj pe raza comunei B. sau vine periodic în această localitate (filele 116 și 202 dosar cercetare disciplinară).

În baza informațiilor primite, în luna iunie 2012, pârâtul procuror a redactat la calculatorul din biroul parchetului o sesizare anonimă, formulată în numele unui „grup de cetățeni din zona municipiului D.”, în care sunt menționate „unele abateri (unele chiar cu caracter penal) săvârșite de comisarul B.M.- șeful Biroului economic din cadrul poliției municipiului D.”. Sesizarea a fost înregistrată la I.P.J. C. – Biroul Control Intern sub nr...../2012 și soluționată prin clasare, fiind apreciată ca tendențioasă, fără referire la persoane sau date concrete care să poată fi verificate.

La dosar a fost depusă copia unei alte sesizări anonime, formulată la 19.12.2012 în numele „membrilor grupei de vânătoare B.”, în care se prezintă fapte care ar fi fost săvârșite de comisarul șef B.M. și alți polițiști, cu ocazia unei partide de vânătoare organizată legal pe raza comunei B., lucrare înregistrată sub nr./2012 și soluționată tot prin clasare.

Referitor la această a doua sesizare, pârâtul a negat constant că ar fi autorul acesteia, susținând că a fost formulată de numitul P.O., fost șef al Postului de poliție în comuna B., susțineri infirmate de martor în declarația de la fila 202 dosar cercetare disciplinară.

Pe de altă parte, în relatările făcute în fața inspectorului principal de poliție C.A.M. din cadrul D.G.A.-Serviciul Județean Anticorupție C. și consemnate în procesul-verbal aflat la fila 37 dosar cercetare disciplinară, pârâtul a recunoscut că în perioada martie –aprilie 2013 a formulat mai multe sesizări anonime adresate I.P.J.C. și Parchetului de pe lângă Curtea de Apel X, cu privire la comiterea unor fapte penale de către comisarul șef de poliție B.M., printre faptele sesizate fiind și organizarea unei partide de vânătoare ilegală, în data de 21.10.2012, de către comisarul șef împreună cu alte trei persoane, sesizare diferită de cea recunoscută în declarațiile date în fața inspectorului judiciar.

Lucrarea a fost înregistrată sub/29.04.2013 a Serviciului Județean Anticorupție C., fiind în curs de soluționare.

În cursul lunilor octombrie 2012 și martie 2013, pârâtul a formulat două plângeri penale împotriva comisarului șef B.M., înregistrate la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel X sub nr..../P/2012 și nr..../P/2013 în care reclama săvârșirea infracțiunilor de amenințare și denunțare calomnioasă.

În dosarul nr..../P/2012 s-a dispus neînceperea urmăririi penale pentru infracțiunea de amenințare deoarece fapta reclamată nu a putut fi dovedită, iar în dosarul nr./P/2013 s-a dispus neînceperea urmăririi penale deoarece fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de denunțare calomnioasă.

Plângerea formulată de A.V.A. împotriva ultimei soluții a fost respinsă prin rezoluția nr..../II../2013 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel X.

În data de 11.10.2012 pârâtul s-a deplasat cu autoturismul de serviciu la Școala Gimnazială Specială D., s-a prezentat persoanelor aflate în secretariat declinându-și funcția de procuror și a solicitat relații cu privire la firma care deține contractul pentru furnizarea de hrană caldă copiilor din unitatea școlară.

Conform declarației dată de martora B.M., secretara școlii, după ce a aflat numele societății comerciale, pârâtul procuror a afirmat că are cunoștință că acele contracte de catering au fost obținute în mod fraudulos și că „domnul Z. se învârte cam de mult la această școală”, apoi s-a interesat de data expirării contractului în derulare, afirmând că va reveni la data respectivă (filele 136-137 dosar cercetare disciplinară). În același sens sunt

și declarațiile numitelor R.G. și T.L.L., prezente în secretariatul școlii (filele 138-139).

În declarațiile date, pârâtul A.V.A. a recunoscut că s-a prezentat la unitatea școlară, a cerut relații în legătură cu valabilitatea contractului încheiat cu firma S.C. Z.I. S.R.L., fiind interesat de motivul pentru care aceeași firmă asigură serviciile de catering de cca 11 ani, deși nu exista nici o sesizare înregistrată la Parchetul de pe lângă Judecătoria D. privind existența vreunei nereguli la Școala Specială D. A mai declarat că nu a solicitat să-i fie prezentat contractul, nu a încheiat niciun proces – verbal cu rezultatul verificărilor și că nu avea în vedere participarea firmei S.C. I. S.R.L. la următoarea licitație, dar nici nu excludea această posibilitate.

La data de 19.10.2012 pârâtul a determinat-o pe numita M.L.C. să încheie un contract de prestări servicii cu firma de detectivi particulari S.C. D. S.R.L., spunându-i că urmărește o persoană pe care o anchetează și nu poate să apară cu numele lui pe acel contract.

În consecință s-a încheiat contractul nr.146/19.10.2012 având ca obiect, precizat în Nota de Sarcini anexată contractului, „verificări și investigații privind pe A.M., barman la barul din B., aprox.40 ani, brunetă, 1,65 m”, aceste verificări urmărind stabilirea unei eventuale relații extraconjugale.

Din declarația dată de pârât în fața inspectorului judiciar la data de 10 iulie 2013 rezultă că, pentru a-l urmări pe comisarul șef B.M., a apelat la o firmă de detectivi particulari, i-a spus reprezentantului acelei firme că intenționează să-l urmărească pe B.M., aducându-i la cunoștință că cel vizat era polițist, iar la sugestia detectivului, în sensul că ar fi bine ca în contract să apară o altă persoană vizată și nu ofițerul de poliție, a modificat obiectul contractului.

Pârâtul a mai declarat că a achitat suma de 700 lei, fără a primi nici un exemplar de pe contract, factură sau chitanță, iar în urma realizării activităților prevăzute în contract, dar și a celor stabilite verbal, respectiv urmărirea efectivă a comisarului B.M., a primit un CD cu fotografii ce vizau diferite activități desfășurate de comisar, pe care nu îl poate prezenta, deoarece nu se mai află în posesia acestuia.

Pârâtul și-a motivat acțiunea invocând că după întoarcerea din concediul de odihnă, în luna octombrie 2012, a aflat că fusese urmărit de o firmă de detectivi particulari, angajată de comisarul șef B.M. și că la acel moment nu știa că persoana vizată era B.I., împreună cu care fusese în concediu.

Împrejurările în care s-a derulat încheierea contractului de supraveghere rezultă și din declarația martorei M.L.C. (fila 204 dosar cercetare disciplinară), martora relatând că a aflat identitatea persoanei urmărite abia în luna noiembrie 2012, în urma unei discuții cu pârâtul procuror și că și-a exprimat nemulțumirea pentru modul cum a procedat, fiind pusă să semneze un contract care îl viza pe comisarul șef B.M., fostul soț al actualei concubine a procurorului A.V.A.

Începând din primăvara anului 2013 pârâtul a fost prezent în zilele de week-end la restaurantul-terasă deținut de G.I. în stațiunea T. din apropierea municipiului D., unde, conform declarațiilor martorului F.V., fost angajat al restaurantului, ajuta la servirea clienților cu băuturi alcoolice de la bar. Același martor a mai declarat că procurorul se comporta ca un proprietar, supraveghind activitatea angajaților și dându-le dispoziții (fila 33 dosar cercetare disciplinară).

Susținerea acestuia este confirmată și de declarațiile numitei B.L., director al S.C. A.F.R.D.D., date în fața inspectorului judiciar și Secției

pentru procurori, din care rezultă că în data de 23 iunie a fost prezentă în stațiunea T. împreună cu familia și angajații firmei, în total 15 persoane, și că au fost serviți în mai multe rânduri, cu bere, de către procurorul A.V.A. Martora a mai relatat că a auzit persoanele din jur comentând asupra conduitei procurorului de a servi clienții cu bere, opiniile fiind dezaprobatore pe acest aspect.

În nota din 26.06.2013 (filele 104-108 dosar cercetare disciplinară) și în declarațiile ulterioare pârâtul recunoaște că este posibil să fi servit cu bere unele persoane, dar acestea se ocupau cu „ambianța muzicală din zonă”, iar în ceea ce privește servirea cu bere a numitei B.L. și a persoanelor care o însoțeau, a fost o activitate singulară, motivată de faptul că o cunoștea din perioada în care aceasta era grefieră la Judecătoria D.

În data de 04.11.2012, în urma unei informații primite de la numitul R.I., conform căreia mai mulți vânători aflați în stare de ebrietate se deplasează cu autoturismele spre municipiul D., pârâtul i-a cerut subofițerului V.M.B., din cadrul Biroului Poliției rutiere D., pe care l-a întâlnit la o stație Peco, să-l transporte cu autoturismul de serviciu pe strada Ș., la ieșirea spre comuna B.

La aceeași stație Peco procurorul s-a întâlnit cu două persoane angajate ale postului de televiziune “T.L.”, cărora le-a spus că este posibil să aibă loc un eveniment, și că dacă doresc, pot să vină să filmeze.

După ce au ajuns la destinație, subofițerul și-a informat telefonic superiorii în legătură cu solicitarea procurorului A.V.A., iar în urma indicațiilor primite de la aceștia, a revenit la sediul poliției, pârâtul întorcându-se la sediul Judecătoriei D. cu mașina angajaților postului de televiziune.

Conform declarațiilor procurorului, acesta nu a înregistrat sesizarea în evidențele Parchetului de pe lângă Judecătoria D., motivând că nu a avut timpul necesar, iar ulterior nu a considerat necesar să o mai înregistreze, deoarece nu s-a întâmplat nimic. De asemenea, nu a anunțat conducerea Biroului poliției rutiere D. despre sesizarea primită, considerând suficientă prezența sa alături de lucrătorul de poliție.

Pârâtul a mai declarat că în sesizarea telefonică nu i s-a comunicat faptul că și comisarul B.M. se găsește printre cei ce se deplasau înspre D., dar i s-a spus că acesta a participat la o vânătoare, a consumat băuturi alcoolice și este posibil ca și el să fie în acel grup.

Faptele procurorului au determinat o reacție de dezaprobare din partea lucrătorilor de poliție din cadrul Biroului de Investigare a Fraudelor, care au declarat că nu mai doresc să lucreze cu procurorul A.V.A., motiv pentru care prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria D. l-a repartizat să supravegheze activitatea posturilor de poliție.

Secția pentru procurori, analizând ansamblul probator administrat în cauză, constată că acțiunile ilicite comise de pârâtul procuror întrunesc elementele constitutive ale unei singure abateri disciplinare, cea prev. de art. 99 lit. a din Legea 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în “manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu”.

Sub aspectul laturii obiective Secția reține că pârâtul procuror, în afara exercitării funcției, prin comportamentul și acțiunile întreprinse, a încălcat standardele de conduită universal acceptate de comunitate aducând atingere principiilor morale cum ar fi corectitudinea, cinstea, buna credință și a periclitat atât imaginea publică a magistratului, cât și prestigiul justiției,

prin faptele sale contribuind la scăderea aprecierii publice pozitive asupra sistemului judiciar din care face parte.

Astfel, toate acțiunile pârâtului constând în: formularea și transmiterea de sesizări anonime neîntemeiate, cu caracter tendențios și în scop șicanatoriu la adresa comisarului B.M., angajarea unei firme de detectivi, prin intermediul unei persoane interpuse, pentru a-l urmări pe polițist în scopul descoperirii unor fapte de natură să-i aducă prejudicii în viața privată a acestuia, întocmirea unor plângeri penale împotriva aceluiași comisar soluționate prin neînceperea urmăririi penale, servirea cu bauturi alcoolice a clienților pe terasa restaurantului aparținând concubinei sale, solicitările repetate adresate unor lucrători de poliție de a-i furniza relații despre viața privată a comisarului B.M., realizarea unei investigații la Școala Specială D., uzând de calitatea de procuror și încercarea de surprindere a unei infracțiuni flagrante în prezența unor angajați ai mass-media, având ca subiect persoana comisarului B.M. constituie acte materiale ce intră în latura obiectivă a abaterii disciplinare prevăzute la art. 99 lit. a din Legea 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În contextul în care unele dintre aceste acțiuni au ajuns la cunoștința publicului larg al respectivei comunități locale, direct sau chiar prin intermediul presei locale, iar altele au fost de natură să creeze discuții dezaprobatore și de indignare în rândul lucrătorilor de poliție (ducând la tulburarea relațiilor de muncă cu aceștia) sau al altor angajați din cadrul unor instituții, legătura de cauzalitate între actele pârâtului și urmarea produsă apare neîndoielnică.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri s-a concretizat prin deteriorarea încrederii și respectului opiniei publice, dar și a lucrătorilor de poliție, cu care interacționează în cadrul raporturilor specifice de muncă, față

de persoana magistratului în cauză, cu consecința afectării nu doar a imaginii individuale a acestuia din perspectiva probității morale, ci și a imaginii publice a procurorului în societate și aprecierii pozitive a opiniei publice asupra justiției ca sistem și serviciu public.

Sub aspectul vinovăției, Secția reține că pârâtul a săvârșit această abatere disciplinară sub forma intenției indirecte. Astfel, multitudinea actelor ce completează ansamblul laturii obiective a abaterii disciplinare, caracterul repetat al unora dintre actele materiale săvârșite în aceeași modalitate, conduita vădit ostentativă în anumite cazuri, conduc fără echivoc la concluzia că atitudinea psihică a pârâtului față de acțiunile sale a fost aceea de prevedere a rezultatelor faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor. Această concluzie se desprinde chiar și din atitudinea pârâtului în cadrul audierilor de către inspectorul judiciar sau de Secția de procurori, din care rezultă conștientizarea încălcării normelor disciplinare, nesocotind însă caracterul grav al faptelor sale.

Conform propriilor declarații, pârâtul recunoaște caracterul ilicit al angajării unei firme de detectivi pentru urmărirea activității unei persoane despre care cunoștea că nu poate face obiectul unei asemenea acțiuni, încercând să dea aparența unei activități legitime prin schimbarea formală a subiectului acțiunii, însă își justifică fapta prin aceea că la rândul său, fusese subiectul unei acțiuni similare provenită de la persoana respectivă. La fel a procedat și referitor la activitatea de servire a clienților localului aparținând concubinei sale, în condițiile în care erau persoane din comunitatea locală care îl cunoșteau, pârâtul recunoscând însă fapta ca un act singular, dar considerând că dacă ar fi avut un caracter permanent sau chiar repetat, ar fi fost de natură să afecteze imaginea și reputația unui procuror în funcție.

Vinovăția magistratului în cadrul acestei abateri disciplinare se raportează atât la standardele de conduită impuse de profesie, cât și la cerințele societății concretizate în respectarea unor valori morale unanim acceptate.

Astfel, art. 90 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor prevede că aceștia „sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate”. În același articol se arată că relațiile magistraților la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună credință.

Codul deontologic reia aceste obligații impuse magistraților și le transpune în norme de etică profesională.

Codul de conduită judiciară, intitulat și Principiile de la Bangalore, stabilește printre standardele de conduită, aplicabile și sistemului nostru judiciar, atât pentru judecători, cât și pentru procurori, prevederi referitoare la imparțialitate și etichetă care impun magistratului obligația de a adopta un comportament, atât în cadrul exercitării funcției, cât și în afara acesteia, de așa natură încât să mențină încrederea publicului, a juriștilor și a justițiabililor în corectitudinea și imparțialitatea magistratului și de a-și exercita drepturile și libertățile cetățenești în conformitate cu demnitatea funcției judiciare.

Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni din noiembrie 2002 a apreciat că pentru susținerea independenței juridice atât la nivel instituțional cât și la individual, fiecare magistrat trebuie să se comporte cu integritate atât în exercițiul funcțiunii, dar și în viața particulară.

Deși, ca orice persoană, magistratul are dreptul la protecția vieții private, acesta trebuie să acționeze cu prudență, pentru ca manifestările sale să nu conducă la subminarea demnității funcției sale și a capacității sale de a

o exercita. Totodată, acestuia îi este interzisă folosirea poziției sale de magistrat în orice relații cu alte persoane, pentru a nu crea acestora impresia exercitării unor presiuni sau că ar fi îndreptățit să exercite personal atribuțiile cu care este investit prin lege în exercitarea funcției.

În considerarea celor de mai sus, Secția pentru procurori reține în sarcina pârâtului procuror săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit.a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La individualizarea sancțiunii pe care o va aplica pârâtului procuror, Secția va avea în vedere caracterul repetat al actelor care întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare menționate, modalitatea și împrejurările comiterii acestora, rezultatul produs, vinovăția pârâtului procuror.

Reținând pentru toate actele materiale ale pârâtului intenția indirectă ca formă a vinovăției, constatând că acestea au îmbrăcat mai multe modalități ale abaterii disciplinare reținute, atât prin atingerea onoarei și probității profesionale cât și a prestigiului justiției, iar împrejurările în care s-au comis faptele nu au avut caracter singular și conjunctural, ci unul predeterminat, după caz, chiar circumstanțiat, Secția apreciază gradul de gravitate al abaterii disciplinare săvârșite de magistrate ca unul foarte ridicat, motiv pentru care consideră că se impune aplicarea unei sancțiuni care să aibă drept consecință lipsa capacității de a mai exercita în continuare profesia de procuror.

Ca atare, față de urmările concrete produse și ținând cont de disp.art.100 din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor comise,

Secția apreciază că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare a “excluderii din magistratură”.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

Cu unanimitate:

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva domnului A.V.A. – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria D.

Cu majoritate:

În baza art.100 lit.e) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului A.V.A. – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria D., sancțiunea disciplinară constând în „*excludere din magistratură*”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.a din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 septembrie 2013.

Președinte

Cu opinie separată în privința naturii sancțiunii disciplinare aplicate,

În raport de situația de fapt reținută anterior, în opinie minoritară, apreciem că nu se impune aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „excluderea din magistratură” pentru următoarele considerente:

La individualizarea sancțiunii, trebuie avute în vedere pe lângă numărul și gravitatea actelor comise, consecințele acestora și împrejurările în care au fost săvârșite, gradul de vinovătie al pârâtului procuror, precum și inexistența unor abateri în trecut.

Într-adevăr nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate ale acțiunilor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probatoriul administrat în cauză, însă acestea urmează să fie apreciate și în raport de circumstanțele reale ale săvârșirii acestora și datele ce caracterizează persoana pârâtului.

Reținerea ca abatere a încălcării îndatoririlor prin organizarea unei acțiuni de prindere în flagrant, așa cum s-a reținut, este în afara legii, dar numai prin prisma modalității concrete, nu și în raport de competență, întrucât nu s-a dovedit că a fost urmărit comisarul șef B.M., adăugirea din raportul martorului V.M.B. fiind făcută la cererea șefului acestuia în martie 2013, după începerea cercetărilor de către Inspekția Judiciară.

Din punct de vedere al cauzelor și împrejurărilor în care au fost săvârșite, se impune a fi reținut că pârâtul a comis faptele pe fondul relației tensionate pe care o avea cu comisarul de poliție, conflictul dintre cei doi fiind cunoscut în comunitate și la locul de muncă. În acest context, ofițerul de poliție s-a adresat Parchetului de pe lângă Curtea de Apel X cu o “notă” de proveniență neprecizată în care sunt inserate presupuse conduite ale magistratului din activitatea pe care a desfășurat-o ca procuror militar și ulterior ca avocat, aspecte preluate în articolul intitulat “un procuror onest, un procuror afemeiat sau un biet impostor” publicat în Foaia T. din data de

12.04.2013 și care au fost de natură să aducă prejudicii atât persoanei pârâtului în particular, dar și imaginii sale în comunitate.

Aceste aspecte, chiar dacă nu au relevanță din punctul de vedere al reținerii vinovăției pârâtului în săvârșirea abaterii disciplinare, pot fi avute în vedere la aprecierea gradului de vinovăție și respectiv la individualizarea sancțiunii ce se impune a fi aplicată.

În același sens se impune a fi reținut și faptul că pârâtul A.V.A. nu a mai fost sancționat până în prezent, aflându-se pentru prima dată într-o astfel de situație, neexistând dovezi potrivit cărora a mai făcut obiectul și al altor verificări sau cercetări disciplinare.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând totodată caracterul gradual al angajării răspunderii disciplinare, apreciem că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să nu îl îndepărteze din magistratură dar care, prin suspendarea pentru o perioadă de timp din funcția deținută, să asigure, pe viitor, evitarea săvârșirii unor astfel de fapte care afectează independența și prestigiul justiției.

În consecință, față de urmările concrete produse și ținând cont de disp.art.100 din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, apreciem că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzută de art. 100 lit.d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constând în „suspendarea din funcție pe o perioadă de 6 luni”